اخبار

خبر حضور فردوسی‌پور در برنامه قیاسی تکذیب شد

در روزهای گذشته خبری در فضای مجازی درباره حضور عادل فردوسی‌پور، گزارشگر و مجری شناخته‌شده فوتبال، به‌عنوان مهمان یکی از قسمت‌های برنامه امیرحسین قیاسی منتشر شد؛ خبری که با واکنش و توجه کاربران شبکه‌های اجتماعی همراه بود.

به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، انتشار این خبر در حالی صورت گرفت که برخی کاربران از حضور احتمالی فردوسی‌پور در برنامه قیاسی استقبال کردند و درباره محتوای گفت‌وگوی احتمالی این دو چهره گمانه‌زنی‌هایی مطرح شد. با این حال، پیگیری‌ها درباره صحت این خبر نشان می‌دهد که خبر منتشرشده صحت ندارد و عادل فردوسی‌پور قرار نیست مهمان برنامه امیرحسین قیاسی باشد.

بنابراین، خبر حضور این مجری و گزارشگر ورزشی در برنامه قیاسی که در فضای مجازی دست‌به‌دست شده، تأیید نمی‌شود و تاکنون نیز اطلاعاتی درباره حضور احتمالی او در این برنامه اعلام نشده است.

فراخوان جشنواره موسیقی فجر منتشر شد

فراخوان چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر با اعلام بخش‌های مختلف این رویداد منتشر شد.

به گزارش ایسنا، فراخوان چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر با اعلام بخش‌های مختلف این رویداد منتشر شد. این دوره از جشنواره از ۱۲ تا ۱۸ بهمن ۱۴۰۵ برگزار می‌شود و علاقه‌مندان تا ۲۰ آذرماه برای ثبت‌نام و ارسال آثار فرصت دارند.

دبیری این دوره از جشنواره موسیقی فجر را آرش امینی ـ رهبر ارکستر ـ برعهده دارد.

آغاز سریالی کمدی در تلویزیون با بازی علیرضا خمسه

مجموعه تلویزیونی «امیدوارها» با روایتی خانوادگی و فضایی طنز و با حضور علیرضا خمسه، فرخ نعمتی، شمسی فضل‌اللهی و سیما تیرانداز پخش خود را به‌زودی از شبکه یک سیما آغاز می‌کند.

به گزارش ایسنا، مجموعه تلویزیونی «امیدوارها» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی داریوش یاری، با روایتی خانوادگی و فضایی آمیخته به طنز، پخش خود را به‌زودی از شبکه یک سیما آغاز می‌کند. سریال ۳۰ قسمتی «امیدوارها» که به سفارش سیمای استان‌ها و با تولید صداوسیمای مرکز یزد ساخته شده، تلاش جوانی برای احیای یک کارخانه قدیمی را دستمایه روایت خود قرار داده و در بستر داستانی خانوادگی، موضوعاتی همچون جوانی جمعیت، فرزندآوری، اشتغال، مسئولیت‌پذیری خانوادگی و رونق تولید را به تصویر می‌کشد. «امیدوارها» داستان جوانی به نام نوید را روایت می‌کند که برای نجات خانواده و رسیدن به دختر مورد علاقه‌اش، تصمیم می‌گیرد کارخانه‌ای قدیمی و متروکه را دوباره راه‌اندازی کند؛ تصمیمی که آغازگر مسیری تازه و همراه با چالش‌ها و مسئولیت‌های مختلف برای اوست. این مجموعه در کنار روایت تلاش نوید برای ساختن آینده‌ای بهتر، به موضوعاتی همچون استقلال جوانان، آینده شغلی، عشق، امید و مسئولیت‌پذیری در برابر خانواده نیز می‌پردازد. ارشیا توکلی در نقش نوید و علی استادی در نقش پدر خانواده ایفای نقش می‌کنند. فرخ نعمتی، علیرضا خمسه، پیام احمدی‌نیا، سیما تیرانداز، شمسی فضل‌اللهی، نگین معتضدی، فاطمه زارع، نگار بابایی و سجاد اسماعیلی دیگر بازیگران این مجموعه تلویزیونی هستند. داریوش یاری علاوه بر تهیه‌کنندگی، کارگردانی این مجموعه را نیز بر عهده دارد.

از روزهای تماشای جمعی سریال‌های تلویزیونی تا گسست مخاطبان از قصه‌های صداوسیما

تلویزیون دیگر خانواده‌ها را پای یک سریال نمی‌نشاند

از روزهایی که یک سریال تلویزیونی می‌توانست اعضای خانواده را در ساعتی مشخص دور هم جمع کند تا امروز که هر مخاطب در رسانه‌ای جداگانه به دنبال قصه مورد علاقه‌اش می‌گردد، چه اتفاقی برای رابطه تلویزیون و مخاطبانش افتاده است.

انبوه پلتفرم‌های نمایش خانگی، شبکه‌های ماهواره‌ای و دسترسی بی‌وقفه به سریال‌های ایرانی و خارجی، عادت تماشای مخاطبان را تغییر داده‌اند

یک زمانی کافی بود تیتراژ سریال «زیر تیغ» پخش شود تا اعضای خانواده، هرکدام از گوشه‌ای خودشان را به تلویزیون برسانند. «ترانه مادری»، «میوه ممنوعه»، «روزگار قریب»، «شب‌های بره» و «پایتخت» از آن دست سریال‌هایی بودند که تماشایشان به بخشی از زندگی روزمره خانواده‌های ایرانی تبدیل شده بود؛ قصه‌هایی که نه‌فقط مخاطبان را پای تلویزیون نگه می‌داشتند، بلکه فردای آن روز به موضوع گفت‌وگو در خانه، محل کار و جمع دوستان تبدیل می‌شدند. آن روزها برای تماشای یک سریال، انتخاب‌های چندانی وجود نداشت، اما تلویزیون می‌توانست میلیون‌ها نفر را با سلیقه‌ها و سن‌وسال‌های متفاوت، حول یک داستان مشترک جمع کند.

به گزارش خبرآنلاین، امروز اما ماجرا فرق کرده است. انبوه پلتفرم‌های نمایش خانگی، شبکه‌های ماهواره‌ای و دسترسی بی‌وقفه به سریال‌های ایرانی و خارجی، عادت تماشای مخاطبان را تغییر داده‌اند. دیگر نه همه در ساعت مشخصی پای یک شبکه می‌نشینند و نه لزوماً سریال‌های تلویزیونی می‌توانند به همان تجربه مشترک خانوادگی تبدیل شوند. حتی با وجود تولید و پخش مجموعه‌های متعدد، کمتر اثری از تلویزیون می‌تواند آن شور و همراهی جمعی را تکرار کند. اما آیا همه‌چیز به تغییر شیوه تماشا و گسترش انتخاب‌ها برمی‌گردد یا تلویزیون در این سال‌ها چیزی مهم‌تر را از دست داده است؛ همان پیوندی که میان قصه‌هایش و زندگی واقعی مخاطبان وجود داشت؟ آنتونیا شرکا، منتقد سینما، در گفت‌وگو با خبرآنلاین، معتقد است برای فهم این تغییر باید هم به تحول نظام رسانه‌ای و شیوه دسترسی مخاطبان به محصولات نمایشی توجه کرد و هم به مشکلاتی که صداوسیما در سال‌های اخیر در ارتباط با جامعه و مخاطبانش با آن روبه‌رو بوده است.

پایان دوران تماشای جمعی و یکپارچه

شرکا در توضیح اینکه چرا سریال‌های تلویزیونی در گذشته مخاطبان گسترده‌تری داشتند، ابتدا به محدود بودن گزینه‌های تماشا اشاره می‌کند. به اعتقاد او، در آن سال‌ها رسانه اصلی تولید و پخش سریال، تلویزیون بود و همین مسئله باعث می‌شد مخاطبان، با وجود تفاوت در سن، موقعیت اجتماعی و سلیقه، در زمان مشخصی پای یک شبکه بنشینند.

او می‌گوید: «در آن زمان پلتفرم‌هایی که امروز وجود دارند، در دسترس نبودند. بنابراین طبیعی بود که تلویزیون رسانه اصلی تولید و پخش سریال باشد و گزینه‌های ما هم محدود بودند. سریال‌ها در ساعت مشخصی پخش می‌شدند و مناسبت‌هایی مانند عید یا ماه رمضان هم در تعیین زمان پخش و جلب مخاطب نقش داشتند. به این ترتیب، خودبه‌خود شرایطی ایجاد می‌شد که همه در یک ساعت مشخص به یک شبکه مراجعه کنند و یک سریال را ببینند. حتی امکان تماشای تکرار سریال‌ها هم محدود و تابع زمان‌بندی مشخصی بود.»

اما این الگوی تماشا با گسترش رسانه‌های جدید به‌تدریج تغییر کرد. امروز مخاطب برای دسترسی به یک مجموعه نمایشی، دیگر وابسته به ساعت پخش تلویزیونی نیست. پلتفرم‌های نمایش خانگی، شبکه‌های ماهواره‌ای، شبکه‌های خارجی و حتی تلفن همراه، هرکدام بخشی از نیاز مخاطبان را پاسخ می‌دهند. در چنین شرایطی، زمان و مکان تماشا نیز دیگر محدودیت سابق را ندارد.

این منتقد سینما با اشاره به همین تغییر می‌گوید: «امروز تعداد سریال‌ها بیشتر شده و راه‌های دسترسی به آن‌ها هم گسترش پیدا کرده است. مخاطب می‌تواند از طریق پلتفرم‌ها، شبکه‌های غیرایرانی یا حتی تلفن همراه سریال تماشا کند. ممکن است اعلام شود قسمت جدید یک مجموعه جمعه در ساعت مشخصی منتشر می‌شود، اما مخاطب می‌تواند آن را در هر زمان دیگری که بخواهد ببیند. بنابراین دیگر آن تمرکز و یکپارچگی سابق وجود ندارد.»

از نگاه شرکا، این پراکندگی تنها به شیوه تماشا محدود نمانده و به شکل‌گیری سلیقه‌های متنوع‌تر نیز منجر شده است. وقتی مخاطب به مجموعه گسترده‌ای از تولیدات داخلی و خارجی دسترسی دارد، طبیعی است که انتخاب‌هایش نیز از چارچوب محدود تلویزیون فراتر برود.

او توضیح می‌دهد: «وقتی منِ مخاطب راه‌های دسترسی متعددی به سریال‌های ایرانی و خارجی دارم، طبیعتاً سلیقه‌ام هم متنوع‌تر می‌شود. ممکن است من و فردی که هم‌سن من است، یا کسی که در شهر دیگری زندگی می‌کند و شغل متفاوتی دارد، محصولات نمایشی کاملاً متفاوتی را انتخاب کنیم. همین گستردگی انتخاب‌ها باعث شده از آن وضعیت یکپارچه‌ای که همه فقط روی یک رسانه و یک منبع پخش متمرکز بودند، فاصله بگیریم.»

صداوسیما؛ رسانه‌ای که ارتباطش با مخاطب قطع شده است

با این حال، پراکندگی مخاطبان و افزایش گزینه‌های تماشا، تنها بخشی از ماجراست. مسئله مهم‌تر، وضعیت تولیدات خود تلویزیون و ناتوانی آن در حفظ ارتباط با مخاطبانی است که زمانی بخش بزرگی از اوقات فراغتشان را با سریال‌های این رسانه می‌گذراندند.

شرکا معتقد است صداوسیما در سال‌های گذشته بخش مهمی از ظرفیت‌های خود را از دست داده و دیگر مانند گذشته نمی‌تواند محل رجوع مخاطبان برای تماشای آثار نمایشی باشد.

او می‌گوید: «فکر می‌کنم ما سال‌هاست که از صداوسیما عبور کرده‌ایم. دیگر صداوسیما رسانه‌ای نیست که خیلی‌ها پای آن بنشینند و برنامه‌های مورد علاقه‌شان را پیدا کنند و دنبال کنند. اگر هم در این سال‌ها سریال‌هایی ساخته شده‌اند که توانسته‌اند محبوبیتی به دست بیاورند، تعدادشان بسیار محدود بوده است. نمونه‌ای مثل «پایتخت» در این میان وجود دارد، اما چنین آثاری استثنا هستند. تازه بخشی از سازندگان این مجموعه‌ها هم در گذر زمان به پلتفرم‌های نمایش خانگی پیوسته‌اند.»

به اعتقاد این منتقد، صداوسیما در طول سال‌ها نه‌تنها نتوانسته از امکانات و ظرفیت‌های خود برای تقویت تولیدات نمایشی استفاده کند، بلکه بخشی از سرمایه انسانی فعال در این رسانه نیز به سمت شبکه‌های دیگر و تولیدات خارج از تلویزیون رفته است. در نتیجه، دیگر نمی‌توان تمام توان حرفه‌ای و تخصصی تولید سریال در کشور را در ساختار تلویزیون جست‌وجو کرد.

اما از نظر او، مهم‌ترین مشکل صداوسیما را باید در فاصله گرفتن این رسانه از واقعیت اجتماعی امروز ایران جست‌وجو کرد؛ فاصله‌ای که به‌تدریج در محتوای سریال‌ها و جهان داستانی آن‌ها نیز بازتاب پیدا کرده است.

شرکا در این‌باره توضیح می‌دهد: «صداوسیما از واقعیت جاری در جامعه ما فاصله گرفته است. این مشکل را در سینما هم می‌توان دید، اما درباره سریال‌ها، گاهی آنچه تماشا می‌کنیم انگار می‌تواند در هر زمان و مکان دیگری هم اتفاق بیفتد. نمی‌توانیم ارتباط و پیوند مشخصی میان آنچه در سریال می‌بینیم و ایران و وضعیت اجتماعی امروز کشور پیدا کنیم. همین مسئله باعث می‌شود مردم دلزده شوند و اساساً سراغ محصولات نمایشی صداوسیما نروند.»

وقتی کیفیت تولید به چرخه اقتصادی وابسته نیست

یکی دیگر از پرسش‌های مهم درباره وضعیت سریال‌های تلویزیونی، کیفیت فنی برخی از تولیدات سال‌های اخیر است؛ آثاری که گاهی حتی در ابتدایی‌ترین مؤلفه‌های تصویربرداری و اجرای فنی نیز با ضعف‌هایی روبه‌رو هستند. این مسئله در شرایطی مطرح می‌شود که صداوسیما از بودجه و امکانات قابل توجهی برخوردار است و انتظار می‌رود محصولات آن از استانداردهای حرفه‌ای مناسبی برخوردار باشند.

شرکا برای توضیح این وضعیت، به تفاوت سازوکار اقتصادی تولید سریال در تلویزیون و پلتفرم‌های نمایش خانگی اشاره می‌کند. به باور او، زمانی که تولید یک محصول فرهنگی در قالب یک صنعت و بر اساس چرخه درآمد و بازگشت سرمایه تعریف شود، کیفیت و جذابیت اثر اهمیت مستقیم‌تری پیدا می‌کند؛ چراکه میزان استقبال مخاطب می‌تواند بر درآمد و ادامه فعالیت مجموعه تولیدکننده تأثیر بگذارد.

او می‌گوید: «وقتی تولید یک محصول فرهنگی قرار نیست در قالب یک صنعت و با یک چرخه مالی و درآمدی شکل بگیرد، شرایط متفاوت می‌شود. در پلتفرم‌ها، به هر حال یک چرخه اقتصادی وجود دارد؛ هم از محل تبلیغاتی که انجام می‌شود و هم از طریق اشتراک‌هایی که مخاطبان تهیه می‌کنند. هرچه سریالی برای مردم جذاب‌تر باشد، احتمال اینکه مخاطبان برای تماشای آن اشتراک بخرند بیشتر است. از طرف دیگر، محصولات و برندهای مختلف هم برای تبلیغ در سریال‌هایی که مخاطب بیشتری دارند، تمایل بیشتری نشان می‌دهند. به این ترتیب، یک گردش مالی حول تولید اثر شکل می‌گیرد.»

او در مقابل، ساختار دولتی صداوسیما را یکی از عواملی می‌داند که می‌تواند انگیزه اقتصادی و ضرورت جلب رضایت مخاطب را در این رسانه کم‌رنگ کند.

شرکا ادامه می‌دهد: «اما در صداوسیما چون ساختار کاملا دولتی است، انگار چندان اهمیتی ندارد که مردم یک سریال را ببینند یا نبینند و از آن خوششان بیاید یا نیاید. گویی با یک فرصت از دست‌رفته مواجه هستیم. بخشی از اینکه تلویزیون دیگر نمی‌تواند مخاطبانش را پای سریال‌های خود جمع کند، به این برمی‌گردد که ذائقه مخاطبش را گم کرده و دیگر آن را نمی‌شناسد.»

مخاطب دیگر خودش را در تلویزیون پیدا نمی‌کند

شاید مهم‌ترین بخش تحلیل شرکا به همین مسئله بازگردد: گسست میان زندگی واقعی مردم و جهان بازنمایی‌شده در سریال‌های تلویزیونی. در واقع، آنچه زمانی به شکل‌گیری تجربه مشترک تماشا کمک می‌کرد، فقط محدود بودن تعداد شبکه‌ها یا ساعت پخش نبود؛ مخاطب می‌توانست با شخصیت‌ها، روابط، مسائل و موقعیت‌هایی ارتباط برقرار کند که برایش آشنا بودند و بخشی از زندگی اجتماعی خود را در آن‌ها می‌دید.

اما وقتی این پیوند از میان برود، حتی افزایش تعداد تولیدات و اختصاص بودجه‌های بیشتر نیز لزوماً به معنای بازگشت مخاطب نخواهد بود. مسئله تنها ساختن یک داستان سرگرم‌کننده نیست؛ مخاطب باید بتواند جهان داستان را باور کند و نسبتی میان آن و تجربه زیسته خود بیابد.

شرکا در جمع‌بندی دیدگاهش تأکید می‌کند: «همان‌طور که گفتم، صداوسیما سال‌هاست حلقه ارتباطی خودش را با وضعیت اجتماعی امروز ایران از دست داده است. در چنین شرایطی مردم احساس نمی‌کنند میان زندگی واقعی‌شان و آنچه در سریال‌های صداوسیما نمایش داده می‌شود، پیوندی وجود دارد. انگار صداوسیما در سیاره دیگری زندگی می‌کند و مردم در سیاره‌ای دیگر. پلتفرم‌ها هم در سیاره دیگری هستند. آن یکپارچگی‌ای که در دهه ۷۰ و ۸۰ و حتی پیش از آن وجود داشت، از بین رفته است. مردم دیگر هویت خودشان را روی صفحه کوچک تلویزیون نمی‌بینند و در آن پیدا نمی‌کنند. انگار آنچه نمایش داده می‌شود، متعلق به آن‌ها نیست و همین مسئله باعث شده صداوسیما مقبولیت خود را از دست بدهد.»

شاید تفاوت اصلی میان سریال‌های پرمخاطب گذشته و بخش مهمی از تولیدات امروز تلویزیون را باید در همین نقطه جست‌وجو کرد. زمانی تلویزیون یکی از معدود پنجره‌های ورود به جهان داستانی بود و خانواده‌ها، فارغ از تفاوت سلیقه‌ها، تجربه‌ای مشترک از تماشای آن داشتند. امروز اما مخاطب انتخاب‌های بی‌شماری دارد و دیگر ضرورتی برای ماندن پای رسانه‌ای که نتواند با زندگی و دغدغه‌هایش ارتباط برقرار کند، احساس نمی‌کند.

از این منظر، بازگشت مخاطب به تلویزیون را نمی‌توان صرفا با افزایش تولید یا ساخت مجموعه‌هایی با موضوعات عامه‌پسند محقق کرد. پیش از هر چیز، باید دوباره نسبتی میان جهان سریال‌ها و جهان واقعی مخاطبان شکل بگیرد؛ نسبتی که زمانی یکی از مهم‌ترین دلایل دور هم جمع شدن خانواده‌ها پای تلویزیون بود.

تخفیف ۵۰ درصدی حق عضویت کتابخانه ملی ایران

حق عضویت کتابخانه ملی ایران به مناسبت هفته کتاب، از ۲۳ تا ۲۸ آبان‌ماه ۱۴۰۵ با ۵۰ درصد تخفیف محاسبه می‌شود.

به گزارش ایسنا، هم‌زمان با هفته کتاب، امکان بهره‌مندی از تخفیف ۵۰ درصدی حق عضویت کتابخانه ملی ایران از ۲۳ آبان‌ماه فراهم شده است.

این تخفیف تا ۲۸ آبان‌ماه ۱۴۰۵ ادامه دارد و متقاضیان می‌توانند در این بازه زمانی با مراجعه به بخش «عضویت» در وبگاه سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، ضمن مطالعه شیوه‌نامه پذیرش و عضویت، درخواست خود را به‌صورت آنلاین ثبت کنند.

تخفیف ۵۰ درصدی در فرایند ثبت درخواست از طریق سامانه اعمال می‌شود و متقاضیان برای بهره‌مندی از آن نیازی به مراجعه حضوری ندارند.

اخبار

تجلیل از حسن معجونی در چهارمین مراسم تئاتر و موسیقی حافظ

حسن معجونی، بازیگر و کارگردان شناخته‌شده تئاتر، سینما و تلویزیون، در چهارمین مراسم تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ) مورد تجلیل قرار می‌گیرد.

به گزارش خبرآنلاین به نقل از روابط عمومی چهارمین مراسم تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ)، با تصمیم دبیرخانه این رویداد، جایزه یک عمر فعالیت هنری (تندیس حافظ) به پاس سال‌ها حضور مؤثر، خلاقانه و جریان‌ساز حسن معجونی در عرصه هنرهای نمایشی به این هنرمند اهدا خواهد شد. حسن معجونی از چهره‌های تأثیرگذار تئاتر معاصر ایران است که طی سال‌ها فعالیت هنری، با بازی در آثار متعدد و کارگردانی نمایش‌های گوناگون، نقشی قابل‌توجه در شکل‌گیری تجربه‌های متفاوت و گسترش نگاه‌های نو در تئاتر ایران داشته است. او همچنین با حضور در آثار سینمایی و تلویزیونی، توانایی‌های خود را در عرصه‌های مختلف بازیگری به نمایش گذاشته است. این بزرگداشت با هدف ارج نهادن به جایگاه هنری حسن معجونی و قدردانی از سهم ارزشمند او در ارتقای هنر نمایش ایران برگزار می‌شود. چهارمین مراسم تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ)، ۳۰ آبان‌ماه ۱۴۰۵ با حضور جمعی از هنرمندان و چهره‌های فرهنگی و هنری در ایران‌مال برگزار خواهد شد.

پخش سریالی جدید با بازی رضا شفیعی‌جم و یوسف تیموری

سریال داستانی «زیر درختان شهر» که روایتی از جنگ تحمیلی ۴۰ روزه و رمضان دارد، با حضور بازیگران طنز از جمله رضا شفیعی‌جم، یوسف تیموری، سیاوش چراغی‌پور و ... روی آنتن می‌رود.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط‌عمومی معاونت سیما، سریال داستانی «زیر درختان شهر» از تازه‌ترین تولیدات خانه تولیدات جوانِ مرکز سیمرغ صداوسیما، از روز دوشنبه ـ ۲۵ آبان‌ماه ـ از شبکه دو سیما پخش می‌شود.

این مجموعه تلویزیونی با محوریت مفاهیم ایثار، مقاومت و همدلی اجتماعی و با نگاهی به رویدادهای جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان تولید شده است و در قالب داستان‌هایی مستقل، روایتگر تجربه‌ها و مواجهه اقشار مختلف مردم در بستر این رویدادهاست.

بر اساس برنامه پخش اعلام‌شده، این مجموعه در روزهای زوج هفته، ساعت ۲۱ و ۱۵ روی آنتن شبکه دو سیما خواهد رفت. قسمت نخست روز دوشنبه ۲۵ آبان‌ماه و قسمت بعدی روز چهارشنبه ۲۷ آبان‌ماه پخش می‌شود.

«زیر درختان شهر» به تهیه‌کنندگی صادق روشن، کارگردانی عمار خطی و سرپرستی نویسندگان حسین تراب‌نژاد در خانه تولیدات جوانِ مرکز سیمرغ صداوسیما تولید شده است.

«زیر درختان شهر» از ۲۵ آبان‌ماه ساعت ۲۱ و ۱۵ دقیقه پخش می‌شود.

رضا شفیعی‌جم در این مجموعه با گریم متفاوت ظاهر شده و به ایفای نقش می‌پردازد.

یوسف تیموری، نادر فلاح، سیاوش چراغی‌پور، کاوه خداشناس، بهنوش بختیاری، افشین سنگ چاپ، بهزاد فراهانی، آشا محرابی و ... از دیگر بازیگران این سریال هستند.

سریال ۳۰ قسمتی زیر درختان شهر با نگارش ۵۴ داستان و همکاری ۱۶ نویسنده، به سراغ روایت زندگی مردم عادی در دوران جنگ رمضان و جنگ ۱۲ روزه رفته است.

رضا شفیعی‌جم، یوسف‌تیموری و سیاوش چراغی‌پور به تلویزیون می‌آیند

همچنین عنوان شده، داستان‌ها با استفاده از خاطرات، کتاب‌های منتشرشده درباره جنگ، مصاحبه‌های ثبت‌شده توسط شهرداری و هلال‌احمر و روایت‌های مردمی شکل گرفته‌اند.

حاشیه‌های تازه برای سریال «سرخ و سیاه»

آیدا پناهنده احضار شد و احتمال توقیف «سرخ و سیاه» افزایش یافت

احضار آیدا پناهنده، کارگردان «سرخ و سیاه» ، پس از حاشیه‌ها و شکایت مطرح‌شده درباره این سریال، بار دیگر سرنوشت ادامه پخش آن را در هاله‌ای از ابهام قرار داده است.

به گزارش تابناک؛ خبر احضار و بازجویی آیدا پناهنده، نویسنده و کارگردان سریال «سرخ و سیاه» ، در ادامه حاشیه‌های این مجموعه، بار دیگر موضوع نظارت بر شبکه نمایش خانگی و سرنوشت تولیدات آن را به صدر اخبار آورده است. این اتفاق در شرایطی رخ داده که پیش‌تر خبر شکایت ساترا درباره این سریال منتشر شده بود و حالا با مطرح شدن خبر احضار کارگردان، نگرانی‌ها درباره ادامه انتشار قسمت‌های آن افزایش یافته است.

«سرخ و سیاه» که از ۲۴ مهرماه انتشار خود را آغاز کرد، هنوز از حاشیه‌های روزهای نخست انتشار فاصله نگرفته بود که خبر ثبت شکایت درباره آن منتشر شد. این شکایت حدود ۴۸ ساعت پس از انتشار قسمت نخست در دادگاه جرائم اخلاقی مطرح شده است.

در واکنش به انتشار این خبر، یک مقام مسئول در ساترا اصل طرح شکایت را تأیید کرد، اما توضیح داد که شکایت در دادگاه از پلتفرم فیلیمو مطرح شده و نه شخص آیدا پناهنده. با این حال، اکنون پس از انتشار ۴ قسمت از سریال خبر احضار و بازجویی کارگردان، ابعاد تازه‌ای به این ماجرا داده است.

دیالوگ‌های جنجالی؛ یکی از حاشیه‌های آغازین سریال

«سرخ و سیاه» از همان قسمت‌های ابتدایی با انتقادهایی درباره برخی دیالوگ‌های صریح و شوخی‌های جنسی روبه‌رو شد. بخشی از واکنش‌ها در شبکه‌های اجتماعی به این موضوع اختصاص داشت که آیا چنین ادبیاتی برای روایت یک عاشقانه تاریخی و شخصیت‌پردازی ضرورت دارد یا می‌توانست با انتخاب‌هایی سنجیده‌تر جایگزین شود.

این حاشیه‌ها در کنار شکایت مطرح‌شده، گمانه‌زنی‌هایی درباره علت ورود پرونده به مسیر قضایی ایجاد کرد؛ با این حال، تاکنون جزئیات رسمی درباره موضوع شکایت و ارتباط احتمالی آن با محتوای مشخصی از سریال منتشر نشده است.

آیا «سرخ و سیاه» به ایستگاه توقف می‌رسد؟

آنچه اکنون بیش از هر چیز مورد توجه مخاطبان قرار گرفته، سرنوشت قسمت‌های آینده مجموعه است. خبر احضار کارگردان در کنار شکایت قبلی و نبود توضیحات روشن از سوی تیم سازنده و پلتفرم پخش‌کننده، احتمال ایجاد وقفه در انتشار سریال را به یکی از موضوعات جدی تبدیل کرده است.

هرچند تاکنون خبر رسمی درباره صدور دستور توقیف یا توقف قطعی پخش منتشر نشده، مجموعه اتفاقات اخیر نشان می‌دهد ادامه انتشار «سرخ و سیاه» با ابهام‌هایی روبه‌رو شده است. باید دید فیلیمو و عوامل مجموعه چه واکنشی به این وضعیت نشان خواهند داد و آیا قسمت‌های بعدی طبق برنامه منتشر می‌شوند یا این سریال نیز با وقفه در پخش مواجه خواهد شد.

در همین حال، پرونده «سرخ و سیاه» تنها مورد خبرساز هفته‌های اخیر نیست.

پیش‌تر نیز شکایت ساترا از عوامل سریال «بدنام» به دلیل محتوای یکی از قسمت‌های این مجموعه در دادسرای امنیت اخلاقی خبرساز شده بود؛ موضوعی که بار دیگر بحث درباره مسیر رسیدگی به اختلافات محتوایی آثار نمایش خانگی را مطرح کرده است.

فعلاً آنچه روشن است، انتشار خبر شکایت و احضار کارگردان است؛ اما علت دقیق احضار، جزئیات پرونده و تصمیم احتمالی درباره ادامه پخش همچنان نیازمند توضیح رسمی است.

آیدا پناهنده کیست؟

آیدا پناهنده، متولد ۱۳۵۸ در تهران، فارغ‌التحصیل کارشناسی فیلم‌برداری و کارشناسی ارشد سینما از دانشگاه هنر تهران است. او فعالیت حرفه‌ای خود را با ساخت فیلم‌های کوتاه و تلویزیونی آغاز کرد و با فیلم سینمایی «ناهید» در سال ۱۳۹۴ به شهرت بیشتری رسید؛ اثری که جایزه آینده نویدبخش بخش نوعی نگاه جشنواره فیلم کن را دریافت کرد.

«اسرافیل» ، «تی‌تی» ، «زالاوا» و مجموعه نمایش خانگی «در انتهای شب» از دیگر آثار شناخته‌شده او هستند. پناهنده همچنین برای فیلمنامه «زالاوا» برنده سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه از جشنواره فیلم فجر شد. «سرخ و سیاه» تازه‌ترین تجربه او در شبکه نمایش خانگی است.

